

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 5.—
Pe 1/2 an c. 2.50
pentru
România și Streinatate
Pe an cor. 10.—
Un nr. 10 III. —

OLTEANUL

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ, CULTURALĂ ȘI ECONOMICĂ.

INSERTIUNI
se primesc cu
prețuri reduse.

Scrisori neiran-
cate se refuză.

Manuscripte nu
se inapoiază.

Director: DR. IOAN ȘENCHEA.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Făgăraș, strada Apafi Nr. 19.

EDITOR-PROPRIETAR:
CONSTANTIN PÖPP.

Mucării (pocăiții) se înmulțesc mereu în Țara Oltului.

(Ce fac preoții pentru apărarea turmei lor).

Mi s'a dat ocazie să călătoresc pe jos către Făgăraș. Pe drum văd o mulțime de oameni, că merg povestind și ascultând la învățături din sf. Scriptură. Mă dau mai aproape de ei și cerc să aflu ce sunt și de unde vin. Și spre uimirea mea aflu, că sunt mucări din comuna Dridif, cari înșelați fiind acum sunt vre-o 6—7 ani de niște jidani din Făgăraș și România și-au părăsit legea și acum umblă și ei să înșele pe aceia, cari le ies în cale. Pe ori unde merg, ori cu cine se întâlnesc, tot cu vorbe din Scriptură le stă înainte; le pomenesc, că se apropie sfârșitul lumii, căci vezi Doamne, războiul balcanic nu e altceva decât un semn al lui D-zeu, că-i la ușă prăpădirea lumii, de aceea să se grăbească toți aceia, cari vreau să ajungă în raiu fără multă oboseală să se dea în legea lor, căci mâne poimâne se va lăsa un nor mare pe pământ și va ridica în slavă și-i va duce pe toți aleșii lui D-zeu oblu în sânul lui Avram.

Cu învățături de aceste înbată și și ameteșc capul multor țărani de-ai noștrii, cari nu văd otrava, ce e ascunsă în cuvintele, ce ies de pe buzele acestor înșelători de clasa întâi.

Feliul în care cearcă mucării să amăgească pe oameni e cam acesta: le toacă mereu la ureche cuvinte din Scriptură despre sfârșitul lumii, apoi despre raiu, iad, dar mai mare influință are batjocura la adresa popilor, când zic către oameni: »Voi sunteți proști, că ascultați de popa, care e om ca și voi, ba e mai puțin ca voi căci ați auzit și știți ce fac popii. Lăsați-i în știrea lui D-zeu și vă apucați să talmăciți voi Scriptura, după cum vă luminează Duhul sfânt, și iată, că și voi sunteți trimișii Domnului. Ce vă trebuie posturi, carne de porc, care-i oprită de sf. Scriptură; țineți Sâmbăta cum e rânduită în celea zece porunci; lăsați sărbătorile celor leneși, nu beți nimica, dar pentru aceea puteți bea vinul cu lingura la cina Domnului (când te poți și îmbăta), haidați să fim toți

frați și surori, nu ne mai trebuie nici Vlădică nici popi, ci numai predicatori cum e fratele Șloim, Ițig și alți jidani, să lucrăm împreună pământul, să ne ajutăm unul pe altul, să ne spălăm picioarele unui altuia; nu mai suntem Români, Unguri, Jidani, Nemți, toți suntem făpturile lui D-zeu, haideți să trăim laolaltă, căci toate, acestea sunt poruncite în sf. Scriptură.

Ascultați numai ce zice Domnul și încep să torăe versuri din Scriptură pe de rost, iar când bieții oameni, cari nu cunosc, mișeliile, ce se pot face folosindu-te în chip fals de cuvintele Scripturii, la început șovăesc puțin în credința lor de mai înainte și se întrebă oare drept să aibă oamenii și când îi văd cu câtă sânghință le ceteșe și spun din cartea Domnului își zic, măi da eștia de bună seamă sunt trimiși de Dumnezeu, ori cel puțin au pe Duhul sfânt, căci vezi tot din Scriptură ne spun, iar acolo numai lucruri bune sunt și învățături frumoase se cuprind. Când se întâmplă apoi să dea mâna și cu vreun nădrăgar, ce mormăe ceva pe nas în limbă necunoscută și i-se spune, că ia și acesta e fratele nostru atunci țăranel neștiutor și lacom după prietinia domnilor se lasă amăgit tot mai mult de gheșeftării îndrăsneți, își lasă legea cea veche și se dă în legea cea nouă.

La început nu-ți vine a crede, cum poate fi un Român de-al nostru așa de zăpăcit, cât să-și facă de lucru cu jidanul care ne mai omoară cu dragostea lui și să-i dea crezământ vorbelor lui veninoase, dar când vezi, că încetul cu încetul i-se răcește tot mai mult zelul și dragostea față de sf. biserică, și când îl vezi cum aleargă mai bucuros la casa, zisă de rugăciune a lor, atunci trebuie să crezi, că omul ăsta, ori e cu mintea întreagă ori nu, destul că el nu mai dă nimic pe legea noastră; Dumnezeu lui e Scriptura talmăcită într'o limbă schimonosită de cutare frate din Galiția, sau România.

Și când se mai gândește, că mâne poimâne va începe să zică de rost cuvinte neînțelese din Scriptură, ori poate să chiar propovăduiască legea lor la alți rătăciți, atunci îl cuprinde un fel de mândrie și încăpăținare, zicându-și ce sunt popii și ceialalți oameni pe lângă mine, iată eu încă sunt popă și încă fără atâta carte, câtă învață ei, căci doar și apostolii au fost neștiutori de carte, eu stau de vorbă numai cu D-zeu și ale lui cuvinte le propovăduiesc nemernicilor, ce ascultă la bolborosirile mele cu gurile căscate.

Sunt apoi mulți de-ai noștrii, cari mergând la America ajung în tovărășia celor fără de Dumnezeu, cari își bat joc de toate celea sfinte, iar țăranel nostru nefiind dat cu acestea și neștiind culege ce e bun dintre ce e rău, tare ușor își pierde credințe și venind acasă nici el nu mai dă nimic pe toate celea ce se petrec în sf. biserică și nu vrea să mai știe de nici o poruncă dumnezească, și numai de gătlejul și burta lui, căci vezi Doamne așa fac și domniia cumiști și învățați din America.

În chipul acesta își pierde cu totul credința și fiindcă fără de ea nu pot să trăiască, de aceea le vine tocmai bine la socoteală, noua lege ce li se îmbie, în care poate să-și facă cheful cum voește. Și iată numai ce-l vezi că merge cu capul plecat în semn de pocăință adevărată, îl vezi mișcându-și buzele, cași-când s'ar ruga iar după aceea îl vezi cu biblia în mână cetind și spunând câte ceva oamenilor cu cari se întâlnește.

Așa au făcut și mucării aceia din Dridif, cari mai ieri alaltăeri au venit din America, unde încă au cerat să-și câștige credincioși, și acum umblă în ruptul capului să înșele pe neamurile lor, apoi pe prietini, și-așa mai departe. Indrăznesc să meargă chiar acasă la ei și-i îndeamnă să ia parte la adunările lor, pela biserică însă, să dea mai rar. Apoi pe câmp, în drum și ori unde merg tot cu cuvinte

te din Scriptură îți stau înainte. Prin o așa vânare după suflete au ajuns de prezent acolo, că le-a succes să amețească capul multor creștini de-ai noștri, cari ce e drept încă nu s'au dat pe față cine știe din ce pricină, dar creștini buni încă nu sunt.

Astfel de oameni târbăciți nu sunt numai în Dridif, ci și în satele din jur cum e Becleanul, Luța, de unde vin oameni la ei acasă ori se întâlnesc pe drum și-și otrăvesc sufletele cu învățăturile lor veninoase. Ba de aceștia sunt și în alte sate mai depărtate ce e drept numai câte unul doi, dar cine știe peste câțiva ani în ce măsură se vor înmulți: astfel sunt în Arpașul de sus, Hârșeni, Voevodeni și în alte sate. Cu un cuvânt pericunării din Galiția și amăgiții lor cearcă să-și vâre codița ori unde numai pot. Azi își scot numai capul, mâne gâtul, poimâne brațul și apoi trupul întreg.

Deaceea trebuie să vegheze preoții noștri cu ochii în patru asupra turmei lor, ca să nu fie atăcată de liftele din Galiția.

Să îndemne pe oameni la biserică, să le facă slujba așa, cât toți să o priceapă, să le talmăcească cuvântul lui Dumnezeu, în predici bine făcute, să-i facă atenți să se ferească de amăgitori, ca de cel necurat, căci veninul ce iese pe buzele lor, îi poate învenina și pe ei; să le spună, că nu-i vorbă de nici un sfârșit al lumii, ci să-și vadă numai de treburile lor păzind și împlinind poruncile Domnului: dar mai ales să le arete cu pilda vieții lor, cum trebuie să fie cineva un creștin adevărat și un Român bun.

Să se îngrijască preoții noștri din bună vreme, ca să ia toate măsurile de lipsă contra lățirii acestei boale primejdioase, care în alte părți cum e Bănatul și Bihorul au făcut pagube mari.

Oameni buni, feriți-vă de mucări de ori unde ar fi ei; nu ascultați la vorbele, ce le zic de rost, pe cari nici ei nu le înțeleg, țineți la legea în care v'ați pomenit, căci »mucării« *sunt lupi îmbrăcați în piele de oaie*. Altmintrelea cine știe de nu ne va ajunge și pe noi mânia lui Dumnezeu cum i-a ajuns pe cei din Bănat.

Un credincios.

Vieța culturală la noi.

(Prelegeri populare).

Pe lângă toată vestea rea, ce i-a mers Țării Oltului, că e bună numai de gură, de fapte însă numai așa printre ele, totuși, suntem în plăcuta poziție a spune celor, cari se interesează de mersul treburilor dela noi, că nici noi nu stăm cu mâinile în sân.

Vor fi poate și între noi destui, cari își pierd vremea cu gâlceava și vorbăria goală, dar avem și noi oameni de muncă, cari lucră în tăcere și pe nesimțite fără să-și afișeze nicăiri faptele vrednice de încrestat și luate în seamă.

Chiar despărțământul Făgăraș al Asociațiunii, vestit pentru trândăvia-i de altădată astăzi desvoaltă o activitate din cele mai frumoase.

Intre faptele vrednice de încrestat sunt prelegerile populare, ce le ține Duminecă de Duminecă în satele din cercul său, cu ajutorul unor tineri, cari încă vreau să fie de ceva folos poporului, ce i-a trimes pela școli. Până acum a ținut în vre-o 4 sate prelegeri, cu foarte mare succes.

În celea următoare dăm cuvânt corespondentului nostru.

Beclean, în 20 Iulie.

La ceasul satorit s'a adunat multime mare de bărbați și femei, cât abia au încăput în sala destul de încăpătoare a școlii comunale. Din partea Asociațiunii a fost secret. despărț. dl Matei Jiga, care e sufletul acestei instituții culturale.

Parohul Nicolae Clonția ca președinte deschide adunarea, relevând însămnătatea a prelegerilor și îndemnând pe oameni să asculte cu atențiune sfaturile ce li se dau ca așa să mai știe și ei câte ceva din lumea largă. Apoi dă cuvântul clericului Ioan Rănea, care într-o limbă domoală și cu toată căldura inimii spune ascultătorilor ce dar mare e sănătatea pentru om, și le arată chipul, în care o poți păstra aceea. A fost răsplătit cu aplauze.

D-șoara Cornelia Opreșiu declamează cu mult sentiment »Limba românească« de G. Sion.

În locul al treilea clericul Leonte Opreșiu vorbește despre năravurile rele, ce bântuie în poporul nostru. Imprejurarea, că a arătat așa zicând negru pe alb pricina sărăciei de care se plânge mereu țăranul nostru a făcut să fie ascultat cu multă atențiune.

La urmă președintele îndeamnă pe oameni să pună la inimă lucrurile bune, ce le-au ascultat, și să se folosească de ele; mulțamește apoi, că s'au înfățișat în număr așa de frumos (au fost cam trei sute de ascultători).

Prezența tuturor intelectualilor din loc a făcut o impresie foarte plăcută. — cor.

Ludișor, în 27 Iulie.

În satul nostru au fost așteptați prelegătorii încă în Dumineca de mai 'nainte, atâta eram de dornici să mai învățăm și noi ceva lucruri bune, căci rele știm destule.

După slujba D-zeească ne-am adunat cu toții în școală, bărbați mai mulți, căci femeile nu prea au obiceiul să se adune la olaltă cu bărbații. Părintele nostru deschizând adunarea roagă pe teologul George Ivan să-și țină conferința. Dumnealui ne vorbește despre testamentele și anume: însămnătatea și feliurile testamentelor. Sfaturile bune și folositoare au fost ascultate cu multă atențiune.

A plăcut mult poezia »Românul«, de Tăutu, decl. de d-șoara Cornelia Opreșiu.

În urmă teologul Leonte Opreșiu ne face socoata pe tablă la mulțimea de bani, cei dăm pe beutură și mândrie fără seamă. Lucrurile ce le spunea au deșteptat pe oameni din amorțeală.

A declamat tot dș. C. Opreșiu »Limba Românească« de G. Sion.

Președintele mulțamește oamenilor, că au alergat cu toții la glasul lui de părinte.

Mulțamește apoi tinerilor, că s'au ostentit, ca să învețe pe frații lor rămași la coarnele plugului.

Mai tot satul a fost de față. — cor.

Beșimbac, în 2 August (sf. Ilie).

Deși suntem puținei în satul nostru, totuși ne putem bucura, că nu suntem dați uitării cu totul. În timpul din urmă au venit tinerii din Viștea de jos și ne au ținut o prelegere folositoare, arătându-ne și nește chipuri frumoase cu schiopicul. A fost rău însă, că nu s'au înfățișat atâția oameni, pare-mi-se din pricina celor câțiva creștari, ce li se cerea.

În ziua de sf. Ilie am avut norocul să ascultăm alte 2 prelegeri, ținute de dl Leonte Opreșiu teolog. Ne a vorbit mai întâiu despre însămnătatea și feliul testamentelor; și'n locul al doilea ne-a îndemnat să mai slăbim din glăjuță și din pari și atunci vom avea și noi parale frumoase, cât n'a mai trebui să luăm drumul spre America. Intre vorbirile acestea ne-au declamat niște poezii drăguțe d-șoarele M Lăluț, C. Opreșiu și tinărul V. Pop.

Preș. Zaharie Pop în câteva vorbe talmăcește rostul Asociaț. mulțamește apoi oamenilor, cari sau înfățișat aproape cu toții, cât nu mai încăpeau în școală, precum și oaspeților, cari au binevoit a lua parte: (a fost de față pretorele, notarii din Viștea și Cârța și tineri din Viștea de jos) la prelegerea aceasta atât de bine răușită. — cor.

Berivoaie 3 August.

În Berivoaie nu s'a prea știut ce adunare va fi, de aceea ne temeam că n'o să prea vină oamenii. Cu toate acestea preoții au făcut tot ce au putut, ca să se adune cât mai mulți, așa că pe la ameazi umpluse deja toată școala din Berivoaiul mic.

După deschiderea ședinței de cătră părintele Radeș a luat cuvântul teologul Leonte Opreșiu și a îndemnat pe oamenii să-și facă testamentele, căci multe pari se pot încunjura cu ele. Le a spus de câte feluri sunt testamentele și feliul în care au să se facă. Apoi teologul Victor Micu ne-a desvălit câteva obiceiuri rele ce bântue în popor și le-a legat de inimă să se ocupe mai mult cu cartea din care trag mult folos. Le-a recomandat și anumite cărți, pe cari să le țină la casă.

La urmă ni s'a făcut socoteala pe tablă asupra banilor, ce-i dăm pe beutură, legiuiri fără seamă și mândrie prea mare, de cătră teologul L. Opreșiu. A fost ascultat cu multă atențiune. D-șoarele Cornelia Radeș și Steluța Stan au declamat niște poezii potrivite.

Ne-am despărțit cu dorința, să ne întâlnim cât mai des la astfel de prilejur înălțătoare. — cor.



Pacea e pe deplin încheiată.

Pe urma înțelepciunii regelui Carol și a sfetnicilor lui cumiți a răușit să se facă o pace adevărată, cu care să fie mulțamiți toți, cari doresc o împăcare dreaptă și cinstită. Pacea s'a încheiat pe deplin încă în Dumineca trecută. Atunci au subseris trimișii țărilor contractul de învoială, iar după-aceia a urmat schimbul de telegrame între regele Carol și între acelea capete încoronate cari au voit serios să se pună odată capăt războiului. Regele României a înștiințat telegrafice pe regii Bulgariei, Sârbiei, Greciei și Muntenegrului despre reușita împăcării iar aceia i-au răspuns mulțumindu-i pentru osteneala, ce a avut-o cu încheierea păcii.

Chiar și regele țării noastre Francisc a grăbit să trimetă o telegramă de felicitare, „pentru că a pus capăt vărșării de sânge în Balcani”, iar Carol i-a mulțumit din toată inima pentru noua dovadă de credincioasă preținie, ce i-a arătat lui totdeauna, îndeosebi în momente grele.

Delegații păcii, după ce și-au isprăvit afacerile au cercetat pe mai mulți bărbați de frunte ai României. După încheierea păcii s'a dat un prânz bogat în cinstea marilor oaspeți, cu care prilej primarul Bucureștilor Cantacuzino a ținut o vorbire frumoasă, în care își arată bucuria pentru răușita împăcării.

Regele Carol a primit cu multă bunăvoință pe delegații păcii și s'a întreținut mult timp cu ei.

Au făcut apoi vizite însemnate guvernului și mai ales ministrului de comerț, D. Xenopol, care mulțumind oaspeților pentru vizita, ce i-au făcut-o și-a exprimat dorința, ca pacea încheiată să țină ani îndelungați, și să se întărească din ce în ce mai tare.

Regele Carol la Nicopoli,
Grivița și Plevna.

În ajunul semnării tratatelor de pace Regele Carol a ținut să plece pentru a doua oară în mijlocul armatei sale, de pe câmpul de războiu și cu acest prilej a vizitat cetatea Nicopoli și plaiurile sângeroase ale Plevnei și Griviței. Maj. Sa Regele trecând peste câmpiile îngrășate de sângele ostașilor români din 1877/78 a rămas adânc impresionat la revederea locurilor de duioasă amintire și oprindu-se la capela română de lângă satul Grivița s'a scoborât în cripta, care sălășluește osămintele eroilor români, pentru a rosti o pioasă rugăciune pentru izbăvirea sufletelor făuritorilor co-roanei de oțel.



Diferite știri.

În România începând cu Lunia trecută se trimit într'una soldați acasă, ca să-și vadă de năcazurile lor. Ziua, în care au să se întoarcă cu toții la locurile lor încă nu e satorită.

Țara noastră nu mai încearcă să pună bețe în roate, cerând să revizue și ea tratatul de pace. A văzut că și celelalte state nu-și mai fac de lucru de unde nu au. Sunt mulțamite că în urmă s'a făcut totuși pace.

Numărul Românilor căzuți cu prilejul războiului e de 318. soldați.

Bulgaria încă a hotărât să-și trimită acasă soldații.

Deasemenea și soldații noștri din Bosnia și Dalmația au fost trimiși acasă.

Pentru împiedecarea colerei s'au luat celea mai potrivite măsuri, de cătră oamenii pricepuți ai României.

Turcii încă nu vreau să iasă din Adrianopol. Se spune, că puterile mari îi vor scoate cu puterea din cetate. Până acum nu s'a făcut nimic în privința asta.

În zilele acestea se împlinesc 47 ani de domnie a lui Carol, o domnie cași a marelui voevod Stefan cel Mare. Mult au trăit ambii Stăpâni și multe războaie au purtat. Toate însă le-au purtat cu vitejie strămoșească.

Legat în lanțuri de mâni și de picioare fostul căpitan, trădătorul Rodrig Goliescu a fost escortat Sâmbăta trecută în locul de pocăință dela salinile din Oenele mari.

Flora cadrilaterului

Muzica: Hai să dăm mână cu mână
sau: Colea 'n Plevna și 'n redute.

Haidem iar să 'ntindem hora
În uimirea tuturoră,
Hora cea de mândre fapte,
Ca la șaptezeci și șapte.
Salte arma, ranița!
Măi Bulgar, dă-mi granița!
Că-s prea mulți flăcăi la joc
Și se 'nvârte hora 'n loc.

Trageți hora tot mai mare
Pân' la vechile hotare
Pe câmpia bulgărească,
Că-i tot țară românească.
Că pământul dobrogean
Ni-i lăsat de la Traian
Și e vechiu pământ român
De-alui Mircea cel Bătrân.

Albă floare și măruntă,
Trageți hora ca de nuntă,
C'am venit ca să nuntim
Cu crăiasa ce dorim,
Și venit-am colăceri
Tot soldați și ofițeri
Și-am venit ca vornice
Tot voinici și voinice.

Fa Silistra, fa Crăiasă,
Te gătește de mireasă
Că-i trimis alaiul tot
De-al lui Mircea strănepot.
Șapte tâbii, șapte salbe,
Pline-s azi de steaguri albe;
Noi ți-aducem drag odor
Steagul nostru tricolor.

Cu costița ta bălae
Intră 'n horă Turtucaie,
C'am venit să-ți împlinesc
Visul tău cel românesc.
Bate toba, sună goarna,
Iată Varna și Cavarna!
Hai și voi la nuntă-aici,
A Dobrogei mândre fiici!

Trageți hora fără frică
Pân' la vitrega Sofică,
Trageți hora, că am chef
Să dau ochi și cu Danef.
— Vai Danef, vai, Vai Daniță,
Scump îmi dai tu cea graniță;
Te-ai mândrit, te-ai tot tocmit,
Iacă viu ca să te-achit.

Sai, Rusciucule bătrâne,
Că vin armele române,
Sai tu Balcic, sai Dobrici,
Colea 'n hora de voinici.
Doamne-ajută-ne să crească
Hora mândră românească,
S'o întindem larg sub cer
Și 'ntr'un alt cadrilater!...

Galați, România Iunie 1913. C. Z. Buzdugan.

Din trecutul Țării Făgărașului.

În „Solia Satelor” ce apare în Cluj, am cetit cu multă plăcere descrierea de mai jos a Țării Oltului, care pe noi tare mult ne interesează, de acea i dăm loc și în ziarul nostru, precum urmează:

Iată-o, țara Făgărașului, ducatul lui Negru-Vodă Basarabul, care a aruncat sămânța dintru care ne-am născut noi a doua oară! De aici, de pe Negoitul, o văd întregă. Un șes îngust și lung, apărat de toate părțile, de trei părți de munți și deoparte de Olt. Bieții Români, cât de bine știau să-și caute adăpostul, în care să-și apere de moarte nu viața lor, ci limba strămoșilor, legea lor și obiceiurile neamului! Iar că se mutau aici oricine știe unde departe, le era tot una, căci tot pe pământul străbun și românesc erau, tot pe moșia lor cea veche. Dar de pe pământul lor nu s'au mutat nici-odată.

Mă uit drept în jos spre Cetatea Făgărașului, cu multe turnuri și cu un șanțu împrejurul ei, și cu ziduri grozave! Nu e cetatea lui Negru-Vodă, dar a lui aici a fost. Îndată ce a plecat el să descălece în Muntenia au și năpădit străinii în ea și au schimbat-o mai lărgind-o, dând alte chipuri turnurilor. Dar oricum, Negru-Vodă al nostru, de aici dintre zidurile acestea și-a domnit țara, de aici a plecat el peste munți la Câmpulung.

A rămas a Ungurilor, ca o cetate părăsită, dar cel puțin cuib al creștinătății, căci Turcii, cari s'au străduit din răspuțeri să pue mâna pe Ardeal, de multeori s'au împedecat de cetatea aceasta și s'au întors rușinați de sub zidurile ei, că n'au putut s'o bată. A mai fost ea de atunci în mâni românești, când Românul Ștefan Măiilat, acum vre-o patrusute de ani, s'a închis în ea, cu cinci sute de oameni și s'a răsărătit, cerând dela Unguri drepturile Românilor și Domnia Ardealului. Și nu l-au putut supune Ungurii, până n'au chemat pe Turci într-ajutor, iar Turci văzând că n'o să-l poată bate cu armele, au căutat să-l răpue cu minciuna. Și așa l-au chemat afară din cetate, ca să se înțeleagă la pace, și i-au jurat pe Mahomet,

că nu-i vor face nici un rău, cât va fi soare pe cer. Măilat s'a încrezut în jurământul Turcilor și a mers în tabăra lor. Iar Turcii l-au ospătat toată ziua, dar îndată ce a apus soarele și n'a mai fost pe ceriu, l-au trimis la Țarigrad, unde bietul Voivod al Românilor a murit în temniță.

Mai este o urmă de cetate a lui Negru-Vodă pe o muche de deal, tocmai sub poalele munților, unde e trecătoarea înspre România, singură din Țara Făgărașului, la satul Breaza. Sunt numai rămășițe de ziduri pustii și mucede, dar toți Românii din Țara Făgărașului știu să-ți spue, că acolo a fost cetatea lui Negru-Vodă. Or mai fi rămas urme după dânsul, dar dușmanii numelui nostru, Ungurii, au căutat să le șteargă, în ciuda noastră ca să n'avem mărturie atât de ura ce ne-o poartă, cât și de teamă, că tot ce ne-a rămas dela strămoși ne întărește inima și sufletul. Ce dovadă mai bună pentru asta am putea să dăm, decât necreștineasca purtare a lor de-acum o sută de ani, când ne-au ars biserica cea frumoasă dela Sâmbăta-de-sus din Țara Făgărașului, pe care o făcuse Constantin Vodă Brâncoveanu din Muntenia, Domnul pe care l-au jupuit Turcii de viu, pentru că nu voia să se facă Turc. Au ars-o Ungurii; sub cuvânt că e cuib al Românilor!

Frumoasă e Țara Făgărașului! Satele mari, unele pe lângă drumul cel mare dela Brașov la Sibiu, cele mai multe însă ascunse prin văile de sub poalele munților; iată între ele și Avrigul, unde s'a născut George Lazar, cel ce asemeni Domnului Tudor, s'a sculat împotriva Grecilor fanarioși, cari ne legaseră la ochi și ne-au făcut țara de rușine, cu mâncătorile lor și cu jaful cel făceau. Cum a sărit Tudor cu Oltenii să scape pe Muntenia și Moldova de Domnii greci și să ne întoarcă la matcă, așa a venit George Lazar să ne aducă carte românească și să alunge pe Grecii din școli. El și învățacul său, Eliade Rădulescu, și de aceea spre veșnică cunoaștere a lor, li s'a tăiat chipul în piatră și li sa pus în vederea obștei pe bulevardul din București de-a dreapta și de-a stânga lui Mihai-Viteazul.

Iată satul Galați, lângă Făgăraș unde Ardelenii au avut cel dintâiu episcop al lor în țara lui Negru-Vodă, acum șapte sute și mai bine de ani. Bieții Români! Erau asvârliți de vânt în toate părțile; și unde cădeau, acolo căutau să prindă rădăcina și să facă stăpânire statornică, și erau smulși și iarăș asvârliți și tot așa, până ce a dat Dumnezeu ca rădăcina pe care a prins-o Radu-Vodă în Muntenia și Dragoș în Moldova să fie veșnică! Ei ori pe unde erau, mulțumeau Domnului de sus, de răul venit, căci putea să fie și mai rău, și nu-și uitau legea nici odată și nici poruncile bisericii. Și se străduiau să aibă popi și episcopi, ca să-i învețe și să le arete calea mântuirii. În vâl-mășagul năvălirii păgânilor, când fugeau din casele aprinse în capul lor, Românii își lăsau vitele să ardă în grajd și averea lor să se facă scrum, căci gândul le era numai la fugă și să-și mântue capul, dar nu uitau să ieă cu sine evanghelia și crucea lui Christos. Fugeau popii și episcopii lor desculți prin infundăturile munților, cu poporul după ei, dar unde ajungeau, acolo făceau biserică, în peșteri și pe sub brazii muntelui, și nu uitau să dea lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu.

Cu adevărat, minunat e poporul Român! Poate de aceea l-a și apărat Dumnezeu, că e de minune, cum a putut să scape dintr'atâtea nevoi și furtuni ce au trecut peste el și în mijlocul atâtor neamuri păgâne și deapururi lacome de sânge românesc. A fost Dumnezeu cu noi! A fost cu noi, căci noi am fost totdeauna cu el și nu l-am uitat niciodată. Și n'a avut prin veacuri creștinătatea toată, n'a avut mai aprig apărător al ei decât pe Români, căci scris-a însuși Papa dela Roma lui Ștefan-cel-Mare din Moldova carte, în care-l numea »Zidul creștinătății« și sabie a lui Christos.

George Coșbuc.

NOUTĂȚI.

— **Conzistoriu plenar.** Luni a ținut conzistoriu arhidieceșan gr. or. din Sibiu o ședință plenară, în care au fost aprobate planurile și preliminariul de spese pentru seminarul „Andreian”, încredinșându-se cu executarea firma *Dușoiu și Leuca* din Brașov, pentru suma de 252,000 cor. S'a decis darea în întreprindere a noiei zidiri a gimnaziului din Brad, pe baza planului aprobat de guvern. Conzistoriu și-a exprimat recunoștința față de marele binefăcător al neamului nostru *Vasile de Stroescu*, care a pus în vedere pentru noul gimnaziu din Brad un dar marinos de 100,000 cor., înlesnind astfel ridicarea noului gimnaziu.

— **Planuri de căsătorie la Curtea Regală Română.** Mai multe ziare mari europene aduc știri din cercurile diplomatice din Petersburg, România și Franța, despre trei căsătorii principale, cari vor avea loc cu siguranță în toamnă sau la începutul anului viitor. E vorba, că Alțeta S. R. Prințesa Elisaveta se va căsători cu Diadocul Greciei, principele moștenitor George; A. S. R. Principele Carol va lua în căsătorie pe marea Ducesă Tatiana, a doua fiică a Țarului Rusiei; iar principele Alexandru moștenitorul Serbiei pe Marea Ducesă Olga, prima fiică a Țarului Rusiei.

— **Lucru de necrezut.** „Telegraful Român” scrie: că în comuna Cisnădie, comitatul Sibiiului, unde proprietari sunt Sașii iar muncitori sunt Români, aceștia din urmă nu sunt primiți pe teritoriul comunei, decât numai cu pașaport în regulă, care trebuie reînnoit în fiecare an, iar celce nu și-l reînnoiește, vine *escortat!* Se poate? Românul în patria sa să aibă trebuință de pașaport?

— **Pedeapsa lui Dumnezeu.** Într-o comună ungurească, un ștregar de băiat, în etate de 12 ani, a intrat noaptea în biserică și a furat cuprinsul întreg al casei bisericii, cam 30—40 de coroane. A fost prins și dat pe mâna judecătorei, care însă nu l'a putut pedepsi, fiindcă nu trecuse de 12 ani. Nu peste mult s'a descărcat o furtună mare asupra satului, și băiatul, care a jefuit biserica, se afla afară la câmp. Pentru a se feri din calea viforului, s'a așezat sub un lemn mare, în care însă nu peste mult a trăsniț, și copilul a fost omorât la moment. Poporul e de credință, că pe băiatul omorât de fulger l'a ajuns pedeapsa lui Dumnezeu, pentru furtul săvârșit în biserică.

— **Târgul de vite din Szászsebes** să va ținea în 21, 22 și 23 August, și târgul de mărfuri în 25 August.

— **Aeroplan sistem »Vlaicu« pentru armata engleză.** Ziarul »Dimineața« e informat, că societatea »Marconi« din Londra a intrat în tratative cu inginerul-aviator Aurel Vlaicu pentru construirea unui număr de 100 aeroplan, sistem »Vlaicu«, pentru trebuințele armatei engleze — în cazul reușitei experiențelor, pe cari le va face în curând inginerul Vlaicu, cu un nou aeroplan al său, care va avea loc pentru 2 persoane și cărui i se va aplica telegrafia fără sârmă.

— **Regele Bulgariei bolnav.** Din Sofia se anunță știrea comunicată din anturajul regelui Ferdinand, că în curând Curtea regală va pleca pentru mai multe săptămâni într-unul din castelele din streinătate ale regelui Ferdinand, a cărui stare lasă mult de dorit. El va urma acolo o cură. Prin cercurile bulgare din Paris se vorbește că și moștenitorul tronului, principele Boris ar fi bolnav.

— **Țara telefoanelor.** Doauă din trei părți a aparatelor telefonice folosite în toată lumea, să află în statele Unite (America); o cantitate care e reprezentată de cifra de 8,362,000 de aparate. Pentru a putea funcționa toate acestea aparate sunt nu mai puțin decât 18,000,000 de mile (măsură) de fire metalice.

— **Cheltuelile pentru armată.** Un Englez a făcut socoteala, cât se cheltuiește pentru armată în Europa. Pe o singură lună a anului le trebuie statelor europene pentru armata de uscat și apă 6600 milioane de coroane, așa că cheltuesc mai mult pentru scopul acesta decât pentru a școlilor, îngrijirea sănătății popoarelor, asigurarea muncitorilor și toate celelate trebuințe. Pe lângă acestea trebuie să mai socotim și pierderea de brațe muncitoare, căci în fiecare an sunt peste patru milioane de feciori ocupați cu serviciul militar și un milion de oameni lucrează numai pentru a fabrica puști, tunuri și alte materiale de războiu. Și mai nenorocit e statul, care pe lângă cheltuelile pentru armată mai prăpădește milioanele pentru scopuri criminale, cum se întâmplă în Ungaria pentru maghiarizare.

— **Pocăiții se înmulțesc printre Români din Ch-Go.** Cetim în „Rom”. din America. După cum aflăm din surse demne de crezământ, pocăiții din acel oraș găsind loc destul de vast, și de păcate liber înaintea mării în a converti pe mulți.

Nu ne miră faptul acesta, fiindcă după atâtea scandaluri în sânul bisericilor noastre creștine nu ar căuta adăpost ori unde se propagă pacea și dragostea în loc de certe și discordie.

— **Un câne mântuitor de vieți.** În hotarul comunei Măcău se scâldau în Muraș trei copii, cari din nebăgare de seamă au intrat prea adânc în apă și valurile au început să-i răpească cu ele. Au început copiii să strige, și de pe mal un câne mare a sărit imediat în apă, a prins un băiat de păr și l'a scos la mal, a mers apoi iute după ceilalți, dar până a sosit la ei pe aceștia i-au înghiț valurile. I-a căutat prin apă și i-a scos și pe ei la mal, dar — morți!

— **Casă cu o sută etaje** (rânduri). În New-York e vorbă să se facă o casă cu o sută de etaje, în decurs de 3 ani. casa va costa 180 milioane coroane, numai cărămizi vor trebui 24 milioane și 400,000 chilograme de fer, căci casa va fi legat

oată în fier, altminterlea nici nu s'ar ținea. Va avea 600.000 de ferestre și 9 mii de uși. Vor locui mai multe mii de oameni.

In cauza aplicării copiilor la meserii.

Harnicul prezident al me.eriașilor români din Sibiu, ne dă unele îndrumări, pe cari e bine să le știm, când vrem să ducem copii la meserii.

lată-le :

1. Dacă nu se găesc copii cu cât mai multă învățătură, apoi se așteaptă ca ficiorul învățacel meseriaș să știe cel puțin scrie și ceti.

2. Să aibă vârsta de cel puțin 13 ani impliniți, căci sub această vârstă, nici din punct de vedere al dezvoltării trupesti nu este conștient, de altfel nici legea nu îngăduie aplicarea la meserii, resp. încheierea contractului.

Copii să fie deplin dezvoltați și sănătoși în toate privințele, să fie iubitori de curățenie și de rânduială, să fie vioi, iubitori de muncă și ascultători.

4. Pentru încunjurarea neplăcerilor și cheltuelilor de timp și de bani, de cari până acum n'am prea fost cruțați, atât copii cât și mai ales părinții să fie firm hotărâți și să facă, înainte de plecare, mărturisire sârbătorească, că copii vor sta la măstru, și iar părinții îi vor lăsa la meseria dorită de ei, sau în lipsa de loc, la meseria cinstită, la care vor fi aplicați; căci știut este, că cea mai bună meserie, dată în mâna unui om slab, slabă are să fie, pe când meseria, închipuită de noi de cea mai slabă dată în mâna unui om vrednic, înălțată are să fie.

5. Copii la plecare să fie curați și să aducă cu ei extrasul matricular (cartea de botez) și cel din urmă atestat școlar, apoi cel mai puțin câte 2 rânduri de încălțăminte, 2 de îmbrăcăminte și de albituri, deoarece cel mai puțin de atâtea are lipsă chiar și numai pe cele 10—14 zile, cât stau de probă, dar să aducă cu ei și suma de bani de drum pentru cazul, că n'ar sta fie înainte, fie după zile de probă, la meserie.

6. Cum la o samă de meserii nu să primesc decât învățacei pe 3 ani, dar cu școala mai multă, și ai căror părinți însă au să supoarte afară de învățătură toate cheltuelile, cum sânt 7 cor. la încheierea contractului și 14 la eliberare, apoi îmbrăcăminte, întreținerea (locuința, mâncarea), banii de spital și de școală (cam 20 cor. anual) etc.; cum mai departe la o altă samă să primesc tot pe 3 și pe 4 ani și cu toate ale măestrului, afară de banii contractului și ai școalei și afară de îmbrăcăminte, — e bine, ca părinții să-și facă samă dela început, dacă pot acoperi aceste cheltueli. E de observat, că în vederea marelui număr al băeților aplicați la meserii, conșistoriile nu prea împart și nu pot împărți ajutoare decât cel mult pe cei din urmă 2 ani de ucenicie, iar Reuniunile de meseriași, în lipsa de mijloace nu să pot angaja la acor-earea de ajutoare sistematice permanente.

7. La o samă de meserii să primesc învățacei pe 4 sau pe 4^{1/2}, respective pe 5 ani și cu toată cheltueala măestrului, și dela asemenea copii să așteaptă să fie îmbrăcați cuvincios, când sunt aduși la meserie.

Prezidentul Reuniunii meseriașilor români :

Sibiu Victor Tordășianu
referent conșistorial.

Roada câmpului în „Țara Oltului“.

Avem seceriș bun.

Dumnezeu a voit ca între ținuturile mai puțin bântuite de potopuri mari de apă, deși am avut mai în toate zilele ploi din belșug, să fie și Țara Oltului scutită de nimicire. Cu toate că pământul nostru e așezat dealungul unui râu puternic și destul de primejdios, Oltul, totuși roada câmpului nostru a scăpat de vremuri grele. Astăzi privim cu bucurie la roada osteneților de un an de zile și nu putem mulțami în deajuns preabunului Dzeu, care ne-a ferit de toate primejdiile și ne-a lăsat să ne strângem în voce bună grăunțele de pe câmp.

Din toate comunele atât din celea de pe lângă olt, cât și din celea de pe sub munte ne sosesc vești bune despre seceriș.

În unele sate s'a gătat deja de mult secerișul, în altele numai acum începe, după cum e pământul mai rece ori mai cald. Destul că ochii țaranului se umplu cu lacrimi de bucurie, văzând că nu i-a fost zădarnică truda de peste an. E drept că holdele sunt cam răruțe, în schimb însă lasă mai bine, ca în anul trecut.

Se zice, că trei măsurii lasă clăia de grâu, iar cea de săcară 2 măsurii. Orzul lasă mai bine ca toate și anume cam 4 măsurii și jumătate. Ovesele la spic încă s'arată să fie destul de lăsațoare. Nădăduim că chiar așa va fi. Mai puțin bine le merge la cucuruz. Dar nu în tot locul. În unele hotare cucuruzele sunt mari și au de jaroade mâne poimâne vor fi tului de fript, în altele sunt tot cum le-au săpat de a doua oară. Și e mirare, că în unul și același hotar sunt cucuruz deosebite, deși au fost sămănate în aceeași vreme. Bag seamă pământul e de vină. Unde e locul mai apăsător a fost mai rece și cucuruzul e mai mic, pe dealuri pare a fi cevaș mai mare. Nădăduim însă că să va îndrepta și ele pe veacul ăsta mai cald ca de altădată.

Pe o vreme călduță se vor pornii și otăvurile. În multe locuri pământul e încă tot în apă, dar arșița soarelui sbea apa pe încetul.

Asta e starea sămănăturilor în tot cuprinsul țării Făgărașului.

Din știrile acestea se vede, că noi în privința economică stăm destul de bine, ba față de alte ținuturi pustiite de potopuri suntem adevărați boeri.

Așadară la noi anul acesta de muncă a avut aproape aceeași roadă, ca și cel trecut.

Un lucru însă obsearvă economii și anume zic ei, că e mai bine să sameni holdele de vreme, căci răsar mai iute și și mai dese. Spun, că să nu te prea uiți la aceea, că e pământul tare sau moale binișor; căci oricum va fi pământul, dacă sunt sămănate de vreme, răsar destul de bine.

Să mulțămim lui D-zeu pentru că am avut un seceriș bun.

~~~~~

„Olteanul“, foaia săptămânală, socială, culturală și economică să află de vânzare la tutungeria Gh. A. Dușescu, București, Calea Victoriei 113. (vis-à-vis de piața Amsei).

~~~~~

POEZII DIN POPOR.

Dela joc.

Până-i omul tinerel
Umblă dragostea cu el
Ca și oaia după miel
Dar dacă îmbătrânește
Dragostea mi-l părăsește
La copii iar încolțeste!

Frunză verde trei de-un ban,
Nu-i mai mult de-acum un an
Când de iubit m'apucam.
Tinerel eram la față
N'aveam barbă, nici mustață,
Nu știam nici strânge 'n brață,
Dar acum de când iubesc
Singur văd că 'mbătrânesc...

Fetele care-s frumoase
Boală-s ia ficiori în oase
Că au la grumaz mărgele
Și-ți pui capul după ele!

Mândra mea subțire 'n trup
Harnică maică-ai avut
Și frumoasă te-o făcut,
Cu ochi negri de ochit,
Cu sprâncene de-amăgit
Cu gură de 'ncluit.

Mândra mea ce mândră ești
Nici nu vrei să mai grăești,
Ți-ai tras năframa pe ochi;
Numai să nu te deochi;
Nu te teme mândră, nu,
C'am văzut mândre ca tine
Și n'am deocheat pe nime,
Te-o deocheat maică-ta
Care ți-o făcut gura,
De-mi fac moarte pentru ea!..

Mândra mică butucoasă
Ar fi bun ciocan la coasă,
Că nici coasa când o bați
Nu strigă și nu guiță
Ca și mândra din guriță.

ECONOMIE.

Ce e de făcut că viile ne părăsesc?

Vedem pe zi ce trece că ne părăsește vița de vie strămoșască, care e îmbrățișată cu multă dragoste atât de cei mari cât și de cei mici podgoreni.

Deși e o vorbă în popor că vița de vie tot învie, astăzi însă e zadarnic a o mai aștepta să învie, odată decedată.

Ce e de făcut? S'o lăsăm la voia întâmplării? Să ne despărțim de această scumpă cultură? Desigur că nu.

Vedem singuri că produsul acestei plante e necesar tuturor. Prin urmare e nevoie să ne silim a ne vedea iarăș dobândite podgoriile (viile) pe cari ni le-a nimicit filoxera cea aspră și nemiloasă.

Dar pentru a vedea câștigat ce am pierdut, e nevoie de o silință mare.

E zadarnic să ne mai muncim cu viile strămoșești, ci e nevoie să le înlocuim cu cele zise vii americane altoite.

Deși aceste vii americane cer o cultură mai serioasă, o muncă și o cheltuială mai mare, totuși e nevoie să căutăm toate înlesnirile, pentru a nu rămânea în urmă față cu alte țări cu această îmbelșugată cultură.

Multe boli, multe insecte vătămătoare au bătuit viile țării noastre, însă ca asta din urmă cu numele de *filoxera*, nici una n-a fost atât de vătămătoare.

Zadarnice au fost toate încercările învățaților, pentru a găsi un leac mai bun și mai costisitor pentru nimicirea acestui dușman vătămător. Ultimul leac descoperit ce se practică azi e: *altoirea vițelor strămoșești pe vițe americane*, și astfel altoite, filoxera nu le mai poate pricinui nici un rău.

Căți ani pot să rabde viile americane altoite în contra filoxerei încă nu se știe; însă azi avem vii americane cu vechimi de 25—30 de ani.

Gândindu-ne cu luare aminte la cultura viței de vie, vom vedea că e nevoie de o muncă mai cu chibzueală și de un interes mai deaproape față de această plantă.

E nevoie să-și cumpere fiecare proprietar de viie câte o carte de viticultură și în zile de sărbătoare să citească cu luare aminte poveștile și învățăturile date de oamenii învățați, cari s'au îndeletnicit cu îngrijirile viței de vie; iar copiii, decât ar pierde timpul în ședere sau lucrând fără nici un rost, mai bine ar fi să urmeze pe la școli de viticultură, unde pot învăța și cunoaște multe lucruri bune și folositoare unui bun viticultor. Altfel toată munca va fi zadarnică.

„Albina”.

Ghiță I, Gălușcă.

Sfaturi practice

Primele ajutoare de dat în cazurile de leșin.

Cazurile leșinului sunt uulte: Se observă mai ales la femei cari pierd mult sânge în timpul periodului. Emoțiuni vii, suferințe, dureri, frică, bucurii prea mari: Persoanele care trec repede dela un frig prea mare la căldură prea mare; persoanele cari au flămânzit prea mult sau acei cari au mâncat prea mult; vederea unor scene emoționate, vărsări de sânge; oameni cari și-au stricat stomacul;

Persoanele anemice sau prea sângeroase. Bolnavi de inimă.

Pierderile mari de sânge în urma rănilor primite, etc. etc.

Semnele leșinului: Pierderea conștiinței. Bolnavul se simte rău, paloarea feței, o jenă în dreptul inimei, văjitură în urechi, pierderea puterilor, turburarea vederii, sudori reci, încetarea sau slăbirea bătăilor inimei și a respirațiunii.

Incetul cu incetul, bolnavul își revine în simțiri.

Tratamentul: Persoana bolnavă să stea culcată orizontal, cu capul mai jos, decât corpul. Să nu șeară pe un scaun. Să fie culcat pe un pat, pe o canapea sau chiar pe scânduri. Desfaceți gulerul, brăul, tot ce îi apasă corpul. Să poată respira în voe.

Să aibă aer în abundență. Li stropiți fața cu apă rece, îi frecăți fața, tâmplele, pieptul, în dreptul inimei cu un șervet muiat în apă rece, apă cu oțet, cu apă de Colonia. Li dați să miroase amoniac. Li puneți carpe muiate în apă fierbinte, sau, cataplasme de muștar la pulpele picioarelor.

Li dați să înghiță câteva lingurițe de apă rece în care ați turnat câteva picături de eter.

(Sănătatea).

Dr. Gr. Chiru.



Precauțiuni de luat când bătue holera

Băuturi. Să nu beți decât apă curată — ce a fost mai întâi fiartă — apoi a fost păstrată în vase curate și bine acoperite. Feriți-vă de băuturi alcoolice.

Alimente. Feriți-vă de-a mânca fructe necoapte, salate, ridichi, cârnați, mezeluri, pastramă. Măncați numai o hrană ușoară sănătoasă.

Paza corpului. E bine să purtați în jurul pântecului, un brău de flanelă, ca să vă feriți de răceală.

Să vă feriți de orice fel de oboseală.

Persoanele care suferă des de stomac cei care capătă ușor diaree, cei cari fac uz des de purgative, aceia sunt mai predispuși la holera.

Această boală este periculoasă mai ales pentru cei oboșiți, slăbiți cari au mai zăcut de alte boli.

Femeile însărcinate de asemenea sunt expuse.

De asemenea tristețea, grijile, frica mai ales, slăbește organismul și holera e atunci mai funestă.

În curtea voastră, să nu strângeți murdăria, să stropiți gunoaiile și latrinele cu apă de var, cu substanțe antisepice.

Cumpătare la mâncare, grija cu apa de băut să fie curată, liniștea sufletească și curățenia corpului sunt măsuri bune contra holerei.

Prof. Dr. Eichhort.



LEON TOLSTOI.

Cadavrul viu.

— Dramă în douăsprezece tablouri. —

Traducerea de: Valeriu Crișianu.

Persoanele:

Fedor Protasow (Fedja)	Alexandrow, un bețiv-Liza, soția lui.	Pjescow, un pictor de-a doua mână.
Misa, băatul lor.	Sara, sora Lizei.	Artemjew.
Ana Pawlowna, mama Lizei	Victor Karenin, bărbatul al doilea a Lizei.	Un muzicant.
Ana Dimitrjewna mama lui Prințul Abreskow, prietenul lui,	Wasnessenskij, secretarul lui Karenin.	Un ofițer.
Masa, o copilă de țigan.	Ioan Macarovici, tatăl ei.	Un judecător.
Nastasia Ivanovna mama ei	O țigancă.	Melnikow, un cunoscut de-alui.
Taraf țigănesc.	Afremow, un boer rus.	Notariul.
Stahaw } oaspeții	Butkevici } lui	Petrusin, avocatul lui Fedja.
Kortakov } Afremow		Un servitor dela judecătoria.
		Un avocat tânăr.
		Un medic.
		Un ofițer.
		Advocați, public, jurați notari.
		Doica fam. Protassow.
		O servitoare de-alui Protassow.
		Servitori, chelneri, un sergent și o crijmă ordinară.

Tabloul prim.

Locuința lui Protassow. Un prânzitor mic. Ana Pawlowna, o femeie grasă, șade la masă, îmbrăcată în haine de casă. Doica intră cu o cană de ceai în mână.

SCENA I.

Doica: Pot să iau puțină apă caldă?

Ana Pawlowna: Da. Ce face Misa?

Doica: E cam neastâmpărat. Nu e nimic mai rău, decât aceea, ca mama, să-și lăpteze copilul. Tot omul cu lefteria, și copilul numai suferă din cauza asta. Cum poate fi laptele unei mame, care toată noaptea nu doarme, și tot plânge.

Ana Pawlowna: Dar așa să pare, că s'a mai liniștit puțin.

Doica: O! nu. Nici poveste. Incontinuu plânge și scrie ceva.

SCENA II.

Sasa (intră în odaie și merge la doică): Te caută Liza.

Doica: Mă duc. (Ese).

Ana Pawlowna: Doica îmi spune, că încă și acum mai plânge și nici-acum nu să poate liniști.

Sasa: Vezi mamă, ce rău e! Își lasă bărbatul, pe tatăl copilului și data mai aștepti să se liniștească.

Ana Pawlowna: Ei bine, dar ce s'a întâmplat, s'a întâmplat. Dacă eu, ca mamă nu numai, că m'am învoit la asta, ca să-și lase bărbatul, dar încă m'am și bucurat de asta, că toate astfel s'au întâmplat, atunci desigur, că așa-i mai bine. Mai bine ar fi să ne bucurăm de asta, decât să ne întristăm, căci am scăpat de un om așa de rău.

Sasa: Dar, cum poți vorbi așa, mamă! Dar știi foarte bine, că nu-i așa, cum zici că e. Fedja nu e om rău, din contră e un om foarte bun, un om cu calități bune, dar are și părți rele.

Ana Pawlowna: (cu un surâs sarcastic): E bun, foarte bun?! E bun și și foarte bun, îndată ce-i ajung bani în mână, ori is alui, ori a altuia, adio Măgurele.

Sasa: Nici-când nu s'a atins de banii altuia.

Ana Pawlowna: Dar de a femeii sale?

Sasa: Doar toată averea e pusă pe numele soții sale.

Ana Pawlowna: Au doară vrei să fie în mâna lui, când și așa, știe înainte, că toată o va prăpădi.

Sasa: Ori o va păpa, ori nu, numai atâta zic, că o femeie să nu-și lase bărbatul, mai ales nu, dacă e un om așa de bun cum e și Fedja.

Ana Pawlowna: Da, tocmai aici e năcazul că v'a fermecat. Dar pe mine nu m'a putut orbi cu flecurile lor, eu îl știu ce plătește asta o știe foarte bine. Să fi fost eu în locul Lizei nu astăzi ci înainte de asta cu un an l'ași fi părăsit.

Sasa: Ce ușor e a zice!

Ana Pawlowna: Nici-decum! Mie ca mamă, nu-mi face plăcere aceea, ca copila mea, să fie o femeie, care a divorțat. Poți fi liniștită, că nu-i o întâmplare nostimă. Dar totuși e cu mult mai bine așa, decât să-și nimicească toată viața. Mulțam sfântului, că în fine s'a decis, să facă pasul acesta?

Sasa: Au doară nu s'a sfârșit afacerea?

Ana Pawlowna: Ba da! Fedja trebuie numai să se învoiască la divorț.

Sasa: Eu nu te-nțeleg, cum te poți bucura de asta?

Ana Pawlowna: Liza e încă tină și își mai poate afla fericirea.

Sasa: Dar mamă, sunt nește absurdități, celea ce le spui! E imposibil, ca Liza să mai iubească pe alt-cineva.

Ana Pawlowna: Pentru ce? Dacă odată va fi liberă... Să va afla un om, care de o mie de ori e mai bun, decât Fedja și va fi fericit, dacă Liza, să va mărita după el.

Sasa: Mamă, așa nu e bine! Eu știu foarte bine, că te gândești la Victor Karenin.

Ana Pawlowna: numai la el. Sunt zece ani de când o iubește pe Liza și și ea simpatizează cu el.

Sasa: Deși-l iubește, nu-l iubește așa ca pe bărbatul ei. Asta e numai o iubire din copilărie.

Ana Pawlowna: Noi femeile cunoaștem iubirea asta din copilărie... Dacă n'ar fi piedecile acelea...

SCENA III.

(Servitoarea intră).

Ana Pawlowna: Vrei ceva?

Servitoarea: Doamna a trimis pe servitor cu o scrisoare, până la d-l Victor Mihajlovici.

Ana Pawlowna: Cine?

Servitoarea: Doamna Jelizaweta Andrejewna.

Ana Pawlowna: Ei și?

Servitoarea: D-l Mihajlovici a trimis vorbă, că va veni îndată.

Ana Pawlowna (mirată): Chiar acum am vorbit despre el. Nu-nțeleg, ce poate fi... (Cătră Sasa) nu ști tu?

Sasa: Știu și nu prea.

Ana Pawlowna: Să rămâie în secret!

Sasa: Indată va veni Liza. Ea-ți va spune.

Ana Pawlowna (cătră servitoare): băgați nește apă caldă în cană. Du-o cu tine Dunyaș.

(Servitoarea ese).

SCENA IV.

Ana Pawlowna (cătră Sasa, care s'a sculat și vrea, să plece): Așa s'a întâmplat cum am crezut eu, c'o să se întâmple. A și trimis după el.

Sasa: Dar poate pentru alt-ceva, nu cum crezi d-ta.

Ana Pawlowna: Pentru ce-l chiamă atunci?

Sasa: Pentru ea Karenin acum tot atâta face, cât zicem spre pildă, servitoarea asta.

Ana Pawlowna: Bine, bine, las, că vom vedea, de om mai trăi. Eu o cunosc. Il chiamă la sine, fiindcă are lipsă de mângăere.

Sasa: O, mamă, ce puțin cunoști pe Liza, dacă crezi, că primește o atare mângăere.

Ana Pawlowna: V'om vedea, de-om mai trăi! Și eu mă bucur de asta...

Sasa: V'om vedea. (Ese bolborosind ceva.)

Ana Pawlowna (singură clătină, din cap și morăie): I-e foarte bine, să-i lăsăm numai pe ei în pace... E foarte bine...

SCENA V.

Servitoarea: D-l Victor Mihajlovici e aici.

Ana Pawlowna: Și? Il rog, să între, du-te spunei doamnei. (Servitoarea ese pe ușă, ce se deschide înăuntru).

Victor Karenin: (Intră, salutând pe Ana Pawlowna): Jelizaweta Andrejewna m'a rugat, să vii până aici. Dealt-cum am avut de gând să vii până aici astă-seară și m'am bucurat foarte mult... Cum să simte Jelizaweta Andrejewna?

Ana Pawlowna: Copilul meu e cam bolnav. De altcum vine îndată. (Cugetându-să puțin, oftează): Așa zău, grele timpuri! Doar toate le ști.

Karenin: Da, alaltăeri chiar atunci am fost aici când a primit epistola aceea. Dar nu să pot retracta?

Ana Pawlowna: Dar te rog, — e foarte natural! A începe iarăși din cap, e foarte greu.

Karenin: Mai bine e, să te uiți de zece ori la locul acela, unde vrei să tai. Nu e așa de ușor a tăia în viu.

Ana Pawlowna: Desigur că nu e ușor. Dar căsătoria asta de demult, a fost coaptă pentru a fi tăiată. Nici n'a fost așa de greu ai despărți cum ar crede omul. Chiar și Fedja a recunoscut, că după cele întâmplare nu să mai poate reîntoarce.

Karenin: Pentru ce nu?

Ana Pawlowna: Dar cum poți crede d-ta, ca după-ce a făcut atâtea mișelii, să-și mai pue piciorul în casa mea. S'a și jurat, că mai mult nu va călca pragul casei aceste, că abzice de toate drepturile de bărbat și Lizei îi redă toată libertatea.

Karenin: Dar ce-i folosește libertatea unei femei, care e legată prin căsătorie de bărbatul ei?

Ana Pawlowna: Căsătoria să va nimici. S'a învoit la divorț și noi îl constrângem, să se ție de cuvânt.

Karenin: Da, Jelizaweta Andrejewna îl iubește.

Ana Pawlowna: Ah, iubirea asta a trecut prin atâtea și atâtea probe grele, că abia a mai rămas din ea, ca o schintee. Fedja e un pierde vară-bețiv, când putea numai o înșela și o orbia cu minciuni. Dar poate cineva iubi pe un astfel de om?

Karenin: Iubirea toate le iartă!

Ana Pawlowna: Iubirea! (sarcastic). Un nimica și iubirea! Omul nu-i poate încredința nimica! Acum earăși ce face! (Privește spre ușe și vorbește cu teamă) Tot rostul căsiei i-e stricat, toate lucrurile mai prețioase sunt amanetate, n'avem nici o copeică (ban rusesc) în casă. Unchiul meu ne trimite două mii de ruble, ca să plătim cel puțin cametele. El i a banii, pleacă și de-atunci nu i-am mai auzit nici de veste. Sărmana femeie stă aici cu copilul bolnav și așteaptă, așteaptă. In fine primim o scrisoare, că să-i trimitem haine și albituri, că nu mai are.

Karenin: Am auzit, da, am auzit!

(Va urma).

CĂRȚI, FOI ȘI REVSITE.

Am primit la redacția foaiei noastre numerele 2—3 apărute ale revistei studențimii române „Noi”. Lucrurile interesante ce le tratează cu multă pricepere, și dau o destulă dovadă de o muncă serioasă și ilustrațiile binerăușite (Ciurdar și Barsean) dau o înfățișare deosebit de atrăgătoare revistei. Numărul se începe cu un tratat ales, despre regretații scriitori Șt. O. Iosif și Il. Chendi. Vin apoi diferiți articoli, cari se ocupă cu nevoile studențimii române și câteva îndemnuri la o muncă mai intensivă din partea studenților noștri. De marcat sunt și câteva momente din istoria regim. 64 din Oră-

știe“ și „Rolul tinerimii române”. Cuprinsul bogat și felurit recomandă îndeajuns revista. — Din parte-ne îi dorim viață îndelungată, ca să poată strânge rândurile studențimii române în scopul, ca cu puteri unite să lucre pentru binele și prosperarea neamului, ai cărui fii sunt.

A apărut nrul 869 din *Biblioteca pentru toți*, care cuprinde toate poeziile însușitului soldat român Ioan Nenișescu sub numirea de „Pui de lei”. Sunt poezii eroice și naționale, în cari se preamărește batalia din 1877. Editura librăriei Leon Alcala. București. Se află la toate librăriile principale. Cuprinde 136 pagini. Prețul e 60 bani.

Mișcarea noastră teatrală și sbuciumul sufletesc al intelectualilor dela noi, de Dr. Horia Petra-Petrescu, din Brașov. Insuși titlul ne spune cuprinsul broșurei, care e foarte folositoare celui ce vrea să fie în curent cu mișcarea teatrală dela noi. O recomandăm cu toată căldura cetitorilor noștri.

Spre luare aminte. Cetitorii foaiei noastre își vor aduce poate aminte de un articol, în care ne am exprimat dorința de a se înființa și la noi României o foaie sau revistă care să dea sfaturi și povețe din ale medicinei pe înțelesul și graiul poporului.

Acum suntem în plăcuta poziție de a atrage atențiunea cetitorilor asupra nrilor 9—12 a. c. din revista „Sănătatea și Viața Fericită”, care apare în București str. Triumfului nr. 9. Abonamentul pe an face 8 cor. pe o 1/2 de an 4 coroane. Cuprinsul felurit și bogat din 48 de articole speciale folositoare omenimei cu multe ilustrațiuni se recomandă în deajuns revista, lată câteva sfaturi: Cum se schimbă cămașa unui bolnav (cu o ilustrație). Ce se face contra sângerării din nas, în lipsa medicului? Primele ajutoare de dat în cazurile deinsolație (soare sec) de Prof. Esmark (cu o ilustrație). Sfaturi sfinte în timpul căldurilor. Cum ridicăm bolnavul ca să-i schimbăm așternutul, (cu o ilustrație). Primele ajutoare de dat celor înecați (cu 2 ilustrațiuni) de Prof. Dr. Esmarch. Primele ajutoare de dat în cazurile de leșin de Dr. Chiru. Alcoolismul și prostituțiunea studiu de un profesor universitar (urmare). Despre dietă sau post de Dr. Bonami. etc. etc.

Editor-proprietar și redactor responsabil:
CONSTANTIN POPP.

ATENȚIE!

50,000 perechi de ghete!

4 perechi de ghete pentru C. 8.50

Mai multe fabrici de ghete insolabile, mai incredințat vânzarea totală de ghete a unui mare magazin (depu).

Din prilejul acesta vând ori și cui 2 perechi bărbătești 2 perechi femești

de ghete cu șirete din piele neagră sau brună, cu talpă din piele durabilă tare cuită, elegante, fasonul cel mai nou mărime după număr. Aceste 4 perechi de ghete la oaltă costă numai Cor. 8.50. Trimitere cu ramburs.

P. L U S T, Schuh-Export

KRAKAU, (AUSTRIA).

Ce nu convine se schimbă, sau banii se înapoiază.
(Fără nici un risc.)

Se află de vânzare la tip. C. Popp,
Statutul pentru folosirea și manipulara pădurilor. Prețul 5 cor.

În atenția călătorilor la București.

VIZITAȚI MAGAZINELE
LAZĂR TULBURE

Consumul general „La doi Camarazi”,
strada Șirbei-Vodă, colț Popa-Tatu.

Bodega, Bererie, Restaurant și Aperitive
str. Schitu Măgureanu 49.

Local de consumație deschis ziua-noaptea. Curățenie exemplară. Beuturi și mâncări escelente.
Prețuri ieftine.

Cu stimă
LAZĂR TULBURE.

Cine vrea se cumpere bun și ieftin!

să se adreseze numai decât cu încredere la

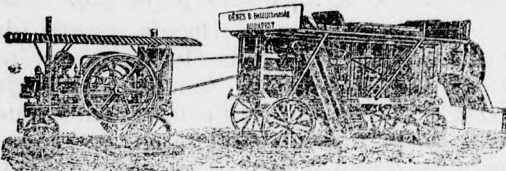
societatea în comandă B. DÉNES

KRÁTKY J., Prerau, fabrică de mașini de
îmblătit cu motor.

„WATERLOO” original american de benzin.
Benzolocomobile de ale lui „DÉNES”, să
pot comanda numai la singura reprezentanța
principală la B. Dénes societ. coman.

B u d a p e s t, Lipót-Körut 15,

unde se află permanent în depozite, și se
pot trimite imediat și să pot arăta funcțio-
nând cele mai diferite mutoare în mărfuri
deosebite și revizite de îmblătit economice



Mașini de tăiat nutreț, mori, pluguri,
mașini de sămănat, de secerat și a.
uneite de lipsă pentru în economie.
Catalog ilustrat cu preț curent gratis.

Căsătorie

Un tânăr de 32 ani repre-
sentabil, transilvănean, com-
mersant în București, are o prăvălie bine
cercetată, într-o stradă principală, cu un ven-
nit de 12—13 mii lei anual, dorește căsătoria
unei fete de la 24 ani în sus din familie
bună cu educație recerută, care posedă și
o zestre de 3—4 mii lei. A se scrie la Re-
dacția acestui ziar sub lit. „D” alăturând
și fotografia cu o marcă postală de 25 fil.
pentru răspuns. Scrisorile se vor păstra cu
mare discrețiune,

Un motor cu putere de 4 cai

ce să poate aplica la mânatul mașini-
or de îmblătit, de treierat, are și un
ferestruu pentru tăiatul de scânduri și
de lemne etc. să poate aplica și la
mânatul de moară. Motorul este nou,
puțin folosit. Să vinde din mână li-
beră, cu preț convenabil. Doritorii îl
pot vedea motorul în Făgăraș, ulița
Podului (Galațului) sub Nr. 38, la pro-
prietarul caselor.

In atențiunea publicului!

Strămutare de local.

Subsemnatul aduc la cunoștința m. Onor. public și clientelei
mele, că m'am mutat din locuința veche, din casele Peia cu

Institutul Tipografic,
cu redacția și administr. „foaiei „Olteanul”
în strada Apafi sub nr. 19.

unde să primesc totfelul de afaceri pentru administrarea foaiei și
totfelul de comande de lucrări tipografice de ori și ce natură.

Rog On. public de a mă onora cu prețuitele comande și în
localul nou, și ami da binevoitorul sprijin, sunt

cu distinsă stimă

CONSTANTIN POPP.

Balsamul apotecarului A. Thierry



este neîntrecut în efect la boalele de plumăni
și piept, alină catarul și curmă durerile cauzate
de tuse. Curmă aprinderi de gât, răgușeli și dureri de
grumazi și ferbințeli. Cu deosebire e bun contra sgar-
ciurilor de stomac și colică. Vindecă vâna de aur și cu-
rățește rinichii, dă apetit, și ajută la mistuire. S'a do-
vedit de leac exelent la dureri de dinți, la dinți gâ-
noși, la mirosul gurei folosită ca apă de dinți întăre-
ște gingiile și gura, încetează mirosul obvenit din sto-
mac în gură. Mijloc vindecător și sigur contra limbrici-
lor. Vindecă totfelul de rane, orbalți, beșiei provenite
din ferbințeală, unflături, negei, ursură, membre în-
ghețate, în aontra durerilor de urechi e un leac ne-
prețuit. — Să fie la îndemână în fiecare casă, la cazuri
obvenite, mai ales la influență, coleră și alte boale.

Să scriem la:

THIERRY A. „Örangyal gyógyszerár” Pregrada
(lângă Rohitsch-Sauerbrunn).

12 sticle mici sau 6 duple, ori 1 specială mare 5.60 K.
La comande mai mari se dă rabat convenit.

**Singură și veritabilă ALIFIA CENTIFOLIA
a lui A. THIERRY**

Oprește și încetează veninarea sângelui. Face superflue orice
operație. Folosește femeilor lăptătoare, ajută la pomirea lapte-
lui, nu să întărește pieptul. Orbalțul de piept (foc viu), folo-
sește la orice răni vechite, răni deschise la picioare umflata, la
caries, răni venite pin lovituri, tăieturi, im-
pușcături, striviri, inpunsături, sdrobitori,
să folosește pentru îndepărtarea corpurilor
streine de e. țanduri de lemn, spin, sticlă,
alice, năsip, prav, etc. la crește: e din corp, la
corbunculus, neoplasme, chiar și contra racu'
lui, vermi, putreziciune, rosături, beșiei, ori-
ce arsături, rane jvite prin lungi zăcere a
bolnavului, la buboale, curgere de urechi,
precum și la copii mici contra opăraiei etc.

Are putere vindecătoare și sigură.

2 burcane costă cor. 3.60 f. se trimite cu ramburs (Nachname).

Se capătă la: Farmacia Török József, în Budapesta precum și
la mai multe farmacii din țară. În mare (engro) la Thalmayer
și Seitz, la succesorii Kochmeister și la drogeria Fraților
Radonovits în Budapesta. Unde nu să află depou, să se co-
mande deadreptul dela farmacia

THIERRY A. Örangyal-gyógyszerár Pregrada
(lângă Rohitsch-Sauerbrunn.)



COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

Linia francesă

Linie accelerată de vapoară regulat și directă

Havre-Newyork

și

KANADA.

Via Basel (Schweitz) Paris.

Telegramm-adresse: TRANSAT Budapest.

Biroul: Budapesta, VII. Piața Baross nr. 15.

Telefen: József 14-97.

OSPĂTĂRIE NAȚIONALĂ, BUCUREȘTI.

Strada Academiei Nr. 21, aproape de Bulevardul Carol.

I să recomandă tuturor pasagerilor și es-
cursiuniștilor din țară, cei-ce vizitează capitala
București a cerceta în strada Academiei nr. 21

„Ospătăria Enache”

a compatriotului nostru Oltean, aranjată din nou
cu tot confortul, două sale și o curte pațioasă,
unde să poate căpăta cea mai bună și aleasă

BUCĂTĂRIE NAȚIONALĂ.

Diferite **Vinuri** indigene și streine.
Bere bună de Bragadiru.

Diferite beuturi igienice și țuică curată.

Serviciu culaț.

Prețuri moderate.

Cu stimă

GHEORGE CISMAȘIU

Ospătăria Națională, București.